

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): **Jiří Konečný**

Název práce: Drobné sakrální stavby na území mikroregionu Slavkovský les

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Woitsch, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (*uvedte, do jaké míry byl naplněn*):

Cíle práce formuluje autor ve speciální kapitole na s. 2. Vzhledem k předložení formálně i obsahově vynikajícího katalogu drobných sakrálních památek se mu je podařilo naplnit velmi nadprůměrným způsobem. Mezi cíli je též uvedeno, že objekty budou vyhledány v pramenech, k čemuž nedošlo, příslušná formulace ale patrně vnikla jen díky nepochopení rozdílů mezi prameny (se kterými pracováno nebylo) a literaturou (která byla využita velmi dobře).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

Posuzovaný text je zaměřen na téma doposud málo zpracované, na sledovaném území Slavkovského lesa vůbec, přitom odborně i společensky zajímavé a důležité. Vzhledem k rychlému zániku řady drobných sakrálních památek lze snahu J. Konečného o jejich zevrubnou dokumentaci velmi ocenit, byť se v celém textu pohybuje výhradně na rovině jejich evidence, nikoliv analytické reflexe důvodů jejich budování, funkcí v krajině, nebo jejich vnímání minulými i současnými populacemi.

Bakalářská práce J. Konečného začíná poněkud osobně (ale nikoliv nepřijatelně) laděným úvodem, následuje explicitní vymezení cílů práce a kapitola metodologická na s. 2–6. Ta má nicméně spíše povahu precizního popisu technik výzkumu (užívaný software, typ fotoaparátu atd.), k vlastní metodologii či užívaným teoriím se autor nevyjadřuje. Z práce je však lze vytušit velmi jasně – jedná se o text čistě deskriptivní a to jak v rovině popisu historického vývoje zájmové oblasti, tak charakteristik jednotlivých objektů. Práce však byla takovým způsobem od počátku designována, tudíž to nelze autorovi vyčítat.

Na s. 7–13 představuje autor základní typologii drobných sakrálních objektů a to na základě relevantní etnografické a umělecko-historické literatury. S vymezením některých skupin staveb (křížové cesty) by se dalo částečně polemizovat, jako celek však kapitola působí koherentně. Méně koherentní až povrchní je však kapitola následující (s. 14–15) zabývající se důvody budování sakrálních staveb. V ní chybí i základní práce k dějinám architektury, osídlení, krajiny atd. Na s. 16–21 autor jednak prostorově vymezuje (nepříliš přehledně) studovanou oblast a na základě nemnoha titulů regionální literatury popisuje, nikoliv bez zjednodušení, její starší dějiny. Pro studované téma je ovšem klíčová až kapitola následující (s. 21–28), která se zabývá dějinami Slavkovského lesa. Její úvod je poněkud rozplizlý (autor se např. na základě spíše ideologických než odborných textů M. Spurného snaží „vyřešit“ co jsou Sudety), nicméně následné chronologické líčení členěné do autorem výborně a objektivně definovaných etap považují za velký přínos text. Velkým mínusem ale je, že v historických kapitolách nebyla užita vůbec žádná německy psaná literatura vč. velkého množství textů „vysídleneckých“. Autorovy zdroje se tak redukovaly na novější české kompilativní přehledy, často velmi problematické spolehlivosti.

Za zcela zbytečnou považují kapitolu 6. na s. 29–46. Autor se v ní (opět na základě někdy dost pochybných zdrojů) věnuje dějinám jednotlivých obcí (zaniklých i existujících), na jejichž katastrech prováděl výzkum. K čemu však tento katalog má být, když z něj není absolutně nic vyvozeno (Existuje např. korelace mezi stářím, stavební podobou, velikostí, lokalizací, způsobem a dobou zániku atd. obce a dochovanými drobnými sakrálními památkami? Proč ano, proč ne? Jaká?) se můžeme jen dohadovat. Rozpačitý dojem z těchto pasáží je posílen i tím, že ihned po nich následuje Závěr (s. 47–49), ve kterém se autor věcně, zajímavě a relevantně vyjadřuje k výsledkům výzkumu. Jeho zjištění ovšem vyplývají výhradně z dat prezentovaných v přílohách, nikoliv z vlastního textu práce.

Nejcennější a nejkvalitnější částí práce je katalog drobných sakrálních objektů na s. 58–120. V něm autor formou evidenčních listů podává informace o 63 nalezených a zdokumentovaných objektech (poloha vč. GPS souřadnic, popis objektu a fotodokumentace, odkazy na mapové prameny a literaturu). Katalog je zpracován velmi profesionálně a obsahově i formálně snese srovnání s oficiální evidencí památek NPÚ a dalších organizací. Jeho zpracování je největším a zcela zásadním přínosem práce. Text dále doplňují četné obrazové a tabulkové přílohy, opět zpracované s mimořádnou pečlivostí, které text práce významně rozšiřují a doplňují.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Autor se v práci vyjadřuje velmi úsečně, stručně a vlastně celý text je psán stylem katalogu, často v jednoduchých větách, velmi neinvenčně a stylisticky nekvalitně. Na druhou stranu autorův způsob vyjadřování je přehledný, všechny informace jsou jasně a srozumitelně prezentovány. Kvalitu textu nicméně srážejí gramatické chyby (vč. hrubých – s. 28) a překlepy (s. 35), vyšinití z větných vazeb, nerozlišování pomlčky a spojovníku atd. Celkově lze konstatovat, že po stránce jazykové a stylistické měl autor věnovat textu podstatně větší pozornost.

Grafické zpracování práce je naproti tomu na vysoce nadstandardní úrovni, text je dobře členěn do kapitol, obrázky nejsou nikdy zařazeny samoučelně a jak v katalogu, tak přílohách mají velkou vypovídací hodnotu (i když kvalita archivních fotografií č. 8, 21 a 22 je velmi bídná). Též četné mapy, tabulky a grafy jsou formálně příkladně zpracovány. U map 1, 6 a 7 nicméně zcela chybí odkaz na zdroj podkladových (mapových) dat a i na dalších místech práce je autorův lakonický údaj o zdroji „vlastní“ nedostatečný. U fotografií tak např. nelze zjistit, kdy byly pořízeny.

Autor zvolil korektní a přehledný citační úzus, veškeré přejeté informace jsou řádně odkázány. Též seznam literatury a dalších zdrojů je až na nevýznamná přehlédnutí (chybějící kurziva, záměny teček a čárek, záměny pomlček a spojovníků) formálně bezvadný.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Nadprůměrná práce, která by si po eliminaci nadbytečných kompilativních částí zasloužila publikování (např. ve formě internetové databáze). Je dosti pravděpodobné, že autor přesně zdokumentoval některé objekty těsně před jejich úplným zánikem, odcizením apod. a dílo tak je jediným spolehlivým dokladem o jejich existenci a podobě. Autor prokázal při tvorbě textu zřídka vídanou samostatnost, a i když práce vznikala prakticky bez konzultací, její obsah a kvalita výrazně předčily očekávání vedoucího.

Jedinou větší slabinou práce je nedůsledná práce s archivními materiály a německy vydávanou vlastivědnou literaturou, která by v některých aspektech (např. důvody a kontexty vzniku novějších objektů) spektrum sesbíraných informací určitě rozšířila. Za „slabinu neslabinu“ pak považují nulovou vazbu k etnologické/antropologické teorii a metodologii, práce má jednoznačně povahu historickou, památkářskou a dokumentační. Je však jednoznačně přínosnější a smysluplnější než drtivá většina bakalářských rádobyantropologických kompilací a rádobyantropologických rádobyvýzkumů.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

1. Kapitolu 6. práce vnitřně strukturujete dle příčin zániku obce. jaké má toto členění smysl? Existuje nějaký (jaký?) vztah mezi důvody zániku obce a stavem a mírou dochovanosti drobných sakrálních objektů?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji*) k obhajobě):

Výborně.

Datum: 2. 5. 2013

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie

Podpis:

